

Krystyna Barczyk

Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa w Katowicach im. W. Korfańtego
Wydział Zarządzania
Katedra Rachunkowości i Finansów
krystyna.barczyk@gwsh.pl

ZASADY UJMOWANIA I WYCENY INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH PO NOWELIZACJI USTAWY O RACHUNKOWOŚCI W 2015 ROKU

Streszczenie: Wycena oraz prezentacja zasobów jednostki gospodarczej ma kluczowe znaczenie dla realizacji nadrzędnej zasady rachunkowości rzetelnego i wiernego obrazu sytuacji majątkowej i finansowej. Zasady wyceny i prezentacji instrumentów finansowych są uważane za jedno z najtrudniejszych zagadnień współczesnej rachunkowości. Celem artykułu jest przedstawienie zasad wyceny oraz prezentacji w sprawozdaniach finansowych instrumentów finansowych wynikających z uregulowań polskiego prawa bilansowego z uwzględnieniem nowelizacji ustawy o rachunkowości w 2015 r. Podstawową metodą badawczą zastosowaną w niniejszym opracowaniu jest analiza obowiązujących aktów prawnych w zakresie omawianego zagadnienia.

Słowa kluczowe: instrumenty finansowe, wycena, sprawozdanie finansowe.

Wprowadzenie

Działania inwestycyjne jednostek prowadzących działalność gospodarczą wiążą się z ujmowaniem, wyceną i prezentacją w sprawozdaniach finansowych różnego rodzaju inwestycji finansowych. Uregulowania dotyczące rachunkowości instrumentów finansowych ujęte są zarówno w ustawie o rachunkowości (UoR), jak i Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Przepisy ustawy i rozporządzenia uzupełnia Krajowy Standard Rachunkowości 4: „Utrata wartości aktywów”, który wyjaśnia zasady dokonywania odpisów związanych z utratą ich wartości¹.

¹ Dalej zwany rozporządzeniem.

Nowelizacja Ustawy o rachunkowości z dnia 23 lipca 2015 r.² wprowadza zmiany, które mają przyczynić się do uproszczenia rachunkowości w odniesieniu do małych podmiotów gospodarczych. Zmiany te dostosowują uregulowania ustawy w zakresie sprawozdań finansowych do wymogów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z 26 czerwca 2013 r.

Celem artykułu jest odniesienie się do problematyki zmian, jakie niesie nowelizacja ustawy o rachunkowości w zakresie rachunkowości instrumentów finansowych. Podstawową metodą badawczą jest analiza obowiązujących w tym zakresie aktów prawnych.

1. Podział jednostek gospodarczych dla potrzeb sprawozdawczych

Wymogi dotyczące prezentowanych informacji o instrumentach finansowych są zależne od podziału jednostek gospodarczych w odniesieniu do obowiązku sprawozdawczego. Podział jednostek na potrzeby prawa, standardów rachunkowości i w praktyce jest dokonywany z uwzględnieniem trzech kryteriów ilościowych [Sawicki, 2014]. Powszechnie wykorzystuje się następujące mierniki:

- przeciętna liczba zatrudnionych w roku obrotowym,
- wartość przychodów ze sprzedaży w roku obrotowym,
- wartość aktywów (suma bilansowa) na koniec roku obrotowego.

Podział przedsiębiorstw na grupy (kategorie) ułatwia ustalenie dla nich obowiązków ewidencyjnych i sprawozdawczych. Poniższa tabela przedstawia kryteria wyodrębnienia mikro- i małych podmiotów gospodarczych na potrzeby rachunkowości z uwzględnieniem zmian w UoR w 2015 r.

Tabela 1. Przedsiębiorstwa mikro i małe według UoR

Kryterium podziału	Mikroprzedsiębiorstwo	Małe przedsiębiorstwo
Suma bilansowa	1 500 000 zł	17 000 000 zł
Przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów	3 000 000 zł	34 000 000 zł
Przeciętne zatrudnienie w roku obrotowym	10	50

* Z katalogu ww. jednostek wyłącza się jednostki działające m.in. na rynku finansowym oraz jednostki sektora finansów publicznych.

Źródło: [Ustawa o rachunkowości].

² Zmiana ustawy ma zastosowanie dla sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się 1 stycznia 2016 r.

Jednostki zostają zaklasyfikowane do określonej kategorii podmiotów, gdy nie zostały przekroczone dwie z trzech wielkości wskazanych jako limity dla określonej grupy jednostek. Nowelizacja UoR dopuszcza wprowadzenie wielu uproszczeń w zakresie rachunkowości jednostek mikro pod warunkiem, że władze jednostki podejmą stosowne decyzje. Brak takiej decyzji oznacza, że jednostka, nawet sklasyfikowana jako mikro, prowadzi rachunkowość według zasad ogólnych.

Uproszczenia rachunkowości dla jednostek mikro dotyczą metod wyceny aktywów i pasywów, a także formy sprawozdania finansowego. Z uproszczeń dla jednostek mikro nie mogą jednak korzystać jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów: prawa bankowego, o obrocie papierami wartościowymi, o funduszach inwestycyjnych, o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, jak też jednostki, które zamierzają lub już ubiegają się o prowadzenie takich rodzajów działalności [Ustawa o rachunkowości]. Biorąc pod uwagę obowiązki sprawozdawcze, jednostki gospodarcze można podzielić na te, których sprawozdania finansowe podlegają i nie podlegają badaniu przez biegłego rewidenta. Jednostki, których sprawozdania podlegają badaniu, muszą spełnić dwa z trzech warunków [Ustawa o rachunkowości]:

- suma bilansowa 2 500 000 euro (10 653 750 zł)³,
- przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych 5 000 000 euro (21 307 500 zł),
- przeciętne zatrudnienie w roku obrotowym 50 osób.

Sprawozdanie finansowe bez względu na wielkość jednostki gospodarczej składa się z bilansu, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej. W przypadku jednostek, których sprawozdania podlegały corocznemu badaniu, do 2015 r. obowiązkowo obejmowało również rachunek przepływów pieniężnych oraz zestawienie zmian w kapitale własnym. Jak wynika z wartości progów kwalifikujących jednostkę do obowiązku badania sprawozdań finansowych, podmioty zaliczane do małych będą również zaliczać się do tej grupy. Małe jednostki objęte badaniem sprawozdań będą mogły zrezygnować ze sporządzania rachunku przepływów pieniężnych i zestawienia zmian w kapitale własnym

Wprowadzone uproszczenia w prawie bilansowym odnoszą się do możliwości niestosowania Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Dotychczas zwolnienie z obowiązku stosowania uregulowań ujętych w rozporządzeniu dotyczyło tylko tych podmiotów, których

---

³ Wartości zostały przeliczone wg średniego kursu NBP na dzień 31.12.2015 r.

sprawozdania nie podlegały badaniu oraz przy założeniu, że nie wpływało to na rzetelność i wiarygodność sprawozdań finansowych. Zmiana polegała na odniesieniu się do kryteriów ilościowych określonych dla małych jednostek (przy spełnieniu w 2015 r. dwóch z trzech podanych w tabeli 1), a nie na wymogu badania sprawozdań finansowych. Oznacza to, że większy katalog podmiotów nie będzie miał obowiązku stosowania ww. rozporządzenia, limity wyodrębniające kategorie małych podmiotów są bowiem wyższe niż limity nakładające obowiązek badania sprawozdań.

2. Prezentacja instrumentów finansowych w bilansie

Definicja instrumentu finansowego na potrzeby polskiego prawa bilansowego została ujęta w art. 3 pkt 23 UoR. Określa ona, że instrumentem finansowym jest kontrakt, który powoduje powstanie aktywów finansowych u jednej ze stron i zobowiązania finansowego albo instrumentu kapitałowego u drugiej ze stron pod warunkiem, że z kontraktu zawartego między dwiema lub więcej stronami jednoznacznie wynikają skutki gospodarcze bez względu na to, czy wykonanie praw lub zobowiązań wynikających z kontraktu ma charakter bezwarunkowy czy warunkowy. Aktywa finansowe, zobowiązania finansowe oraz instrumenty kapitałowe będące skutkiem tej umowy są zgodnie z ustawą prezentowane w bilansie, aktywa finansowe w aktywach trwałych lub aktywach obrotowych odpowiednio w pozycji: „Długoterminowe aktywa finansowe” lub „Krótkoterminowe aktywa finansowe”. Zaklasyfikowanie składnika do aktywów finansowych trwałych lub obrotowych zależy od warunków umowy oraz oczekiwań kierownictwa co do możliwości utrzymania tego składnika przez dłuższy lub krótszy czas. Odnosząc się do sprawozdań finansowych sporządzanych przez różne kategorie jednostek, wymienione wyżej pozycje bilansowe nie są uwzględnione w uproszczonym bilansie sporządzanym przez jednostki mikro, pozostałe podmioty prezentują aktywa finansowe wg zasad ogólnych.

Zobowiązania finansowe zdefiniowane przez UoR jako zobowiązanie jednostki do wydania aktywów finansowych albo do wymiany instrumentu finansowego z inną jednostką, na niekorzystnych warunkach, w przypadku jednostek zaklasyfikowanych do kategorii mikro oraz jednostek małych nie są prezentowane w odrębnej pozycji w bilansie. W pozostałych jednostkach będą wykazywane w bilansie w zobowiązaniach długo- lub krótkoterminowych (kredyty i pożyczki, zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych, inne zobowiązania finansowe).

Instrumenty kapitałowe zdefiniowane zostały przez UoR jako kontrakty, z których wynika prawo do majątku jednostki, pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wszystkich wierzycieli, a także zobowiązanie się jednostki do wyemitowania lub dostarczenia własnych instrumentów kapitałowych. W bilansie dla jednostki w mikro, małych i pozostałych jednostkach informacje o kapitałach z założenia będą prezentowane porównywalnie z podziałem na jego rodzaje i wg zasad określonych w statucie lub umowie jednostki.

3. Wycena instrumentów finansowych na dzień bilansowy

Ustawa o rachunkowości reguluje również zasady wyceny inwestycji finansowych w momencie początkowego ich ujęcia i na dzień bilansowy. Inwestycje finansowe ujmuje się w momencie początkowego ujęcia w cenie nabycia lub zakupu, gdy koszty transakcyjne nie są istotne. Na dzień bilansowy wycena jest zależna od zaklasyfikowania ich do długo- lub krótkoterminowych inwestycji oraz zasad ujętych w polityce rachunkowości (tabela 2).

Tabela 2. Parametry wyceny instrumentów finansowych na dzień bilansowy według UoR

Inwestycje długoterminowe	Inwestycje krótkoterminowe
Cena nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości	Cena rynkowa lub inaczey ustalona wartość godziwa przy braku aktywnego rynku dla inwestycji
Cena rynkowa lub inaczey ustalona wartość godziwa	Cena nabycia lub cena rynkowa (zależnie od tego, która jest niższa)
Skorygowana cena nabycia dla instrumentów dłużnych	Skorygowana cena nabycia dla instrumentów dłużnych

Źródło: [Ustawa o rachunkowości, art. 28 ust. 1 pkt 3-5].

Wskazane zasady wyceny dają jednostkom prawo wyboru. Wyjątek stanowią mikroprzedsiębiorstwa, które zgodnie z UoR obowiązuje zakaz wyceny wg wartości godziwej oraz skorygowanej ceny nabycia wszystkich pozycji aktywów i pasywów.

Przepisy dotyczące instrumentów finansowych zawarte w ustawie są bardzo wąskie. Ich rozwinięcie i uszczegółowienie znajdujemy w rozporządzeniu. Zapisy rozporządzenia w zakresie wyceny są bardzo zwięzłe. W momencie tworzenia rozporządzenia wzorowano je na ówczesnych Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR 32 i MSR 39). Zgodność rozporządzenia z wcześniejszymi wersjami MSR spowodowała, że niektóre zagadnienia uregulowano inaczey niż w ustawie [Mućko, 2013]. Rozporządzenie ustala trzy parametry wyceny bilansowej, a mianowicie wartość godziwą, skorygowaną cenę nabycia oraz cenę nabycia, przy czym podstawowym parametrem wyceny jest

wartość godziwa. Rozporządzenie wprowadza cztery kategorie instrumentów finansowych oraz uzależnienie zasad wyceny na dzień bilansowy od przyporządkowania do właściwej kategorii instrumentów finansowych (tabela 3), a nie od klasyfikacji na potrzeby prezentacji w bilansie. Przypisanie do danej kategorii nie wpływa na późniejszą prezentację składnika w bilansie [Kabalski, 2015].

Tabela 3. Wycena instrumentów finansowych według kategorii na dzień bilansowy

Kategorie	Parametr wyceny
I. Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	Wartość godziwa Skorygowana cena nabycia , gdy nie jest możliwe ustalenie wartości godziwej Cena nabycia ustalona na moment początkowego ujęcia z uwzględnieniem odpisów aktualizujących, gdy nie jest możliwe ustalenie wartości godziwej
II. Pożyczki udzielone i należności własne	Skorygowana cena nabycia
III. Aktywa finansowe utrzymane do terminu wymagalności	Skorygowana cena nabycia
IV. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	Wartość godziwa . W przypadku braku możliwości ustalenia wartości godziwej według zasad określonych dla I kategorii

Źródło: [Rozporządzenie Ministra Finansów].

Wartość godziwa jest podstawowym parametrem wyceny dla aktywów finansowych zaklasyfikowanych do kategorii I i IV. Porównując zapisy w rozporządzeniu z UoR, należy zwrócić uwagę, że zasady określone w ustawie traktują wycenę wg wartości godziwej alternatywnie wobec innych możliwych wycen. Wyjątkiem od tej zasady są instrumenty dłużne zaliczone do kategorii pożyczek udzielonych i należności własnych oraz aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności (kategoria II i II), które wycenia się w skorygowanej cenie nabycia (SCN). Ponadto, jeżeli ustalenie wiarygodnej wartości godziwej nie jest możliwe, można zastosować wycenę w cenie nabycia.

Dodatkowo zagadnienie wyceny komplikuje problem odnoszenia skutków zmian wartości. Ustawa, określając zasady ujmowania zmian wartości aktywów finansowych, odmiennie określa zasady dla inwestycji długo- i krótkoterminowych. Skutki przeszacowania inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych, powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych, zwiększają kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny. Zmiany wartości poniżej ceny nabycia wpływają na wynik finansowy, a wzrost wartości danej inwestycji bezpośrednio wiążący się z uprzednim obniżeniem jej wartości, zaliczonym do kosztów finansowych, ujmuje się do wysokości tych kosztów jako przychody finansowe.

W odniesieniu do zasad wyceny krótkoterminowych inwestycji skutki obniżenia ich wartości zalicza się do kosztów finansowych w pełnej wysokości, skutki wzrostu ich wartości zalicza się natomiast do przychodów finansowych w wysokości nie wyższej niż kwota różnic uprzednio odpisanych w koszty finansowe [Ustawa o rachunkowości]. W rozporządzeniu zasady zmian wartości są uzależnione do kategorii składania aktywów finansowych. Zmiany wartości aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu (I kategoria) odnosi się wyłącznie na przychody i koszty finansowe. W zakresie zmian wartości aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży (IV kategoria) jednostka ma natomiast prawo wyboru: odnieść tę zmianę na przychody/koszty finansowe lub kapitał z aktualizacji wyceny. W przypadku aktywów finansowych zaliczanych do wycenianych wg SCN (kategoria III i IV) ewentualne odpisy aktualizujące odnosimy na wynik finansowy.

Gdy dokonuje się zestawienia informacji związanych z prezentacją i wyceną instrumentów finansowych w połączeniu z kategoriami jednostek wyodrębnionych z punktu widzenia obowiązków sprawozdawczych, przedstawia nam się dosyć zróżnicowany obraz informacji prezentowanych w sprawozdaniach w zakresie instrumentów finansowych (tabela 4).

Tabela 4. Zasady wyceny i prezentacji instrumentów finansowych w różnych kategoriach jednostek

	Mikroprzedsiębiorstwa	Małe przedsiębiorstwa		Pozostałe jednostki
		Stosujące uproszczenia	Niestosujące uproszczeń	
Prezentacja w bilansie	Brak informacji o aktywach i zobowiązaniach finansowych	Aktywa finansowe z podziałem na długo- i krótkoterminowe	Aktywa finansowe z podziałem na długo- i krótkoterminowe	Zobowiązania finansowe z podziałem na długo- i krótkoterminowe
		Brak informacji o zobowiązaniach finansowych*		
		Zobowiązania finansowe z podziałem na długo- i krótkoterminowe**		
Wycena na dzień bilansowy	Zakaz wyceny w wartości godziwej i SCN	Wycena zgodnie z zasadami ujętymi w UoR	Wycena zgodnie z kategoriami instrumentów określonych w rozporządzeniu	
Skutki ujęcia przeszacowań	Według zasad określonych dla inwestycji długo- i krótkoterminowych wg UoR	Stosując zasady przypisane do poszczególnych kategorii według rozporządzenia		

* Organ zatwierdzający podjął decyzję o sporządzaniu sprawozdań z zastosowaniem uproszczeń dla małych jednostek.

** Organ zatwierdzający nie podjął decyzji o sporządzaniu sprawozdań z zastosowaniem uproszczeń dla małych jednostek.

Źródło: Opracowanie własne.

Warto zwrócić uwagę na fakt, że największe zróżnicowanie wystąpi w grupie jednostek określonych w UoR jako jednostki małe, w tej kategorii znajdą się bowiem te jednostki, które mogą, ale nie muszą skorzystać z uproszczeń w zakresie prezentacji i wyceny instrumentów finansowych.

4. Instrumenty finansowe w informacji dodatkowej

Uzupełnieniem informacji zawartych w bilansie jest informacja dodatkowa, która jest obowiązkowym elementem sprawozdania finansowego. Informacji dodatkowej mogą nie sporządzać jednostki mikro, pod warunkiem, że przedstawiają informacje uzupełniające do bilansu [Ustawa o rachunkowości, załącznik 4]. W informacji tej znajdziemy wprawdzie dane o kwocie wszelkich zobowiązań finansowych, w tym z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, lecz brak jakichkolwiek informacji na temat aktywów finansowych. Jednostki zaklasyfikowane do jednostek małych, które mają prawo skorzystać z uproszczeń, będą w informacji dodatkowej ujmować informacje najistotniejsze, a wśród nich m.in. informacje o:

- inwestycjach długoterminowych, zawierające stan tych aktywów oraz informacje o wszelkich zmianach z uwzględnieniem przeszacowań aktualizujących ich wartość, w tym informacji o długoterminowych aktywach finansowych,
- wycenianych według wartości godziwej instrumentach finansowych oraz założeniach przyjętych do ustalenia wartości godziwej, gdy dane nie pochodzą z aktywnego rynku,
- instrumentach finansowych z podziałem na długo- i krótkoterminowe,
- wartości godziwej, odrębnie dla inwestycji długo- i krótkoterminowych, wykazanej w bilansie, oraz skutkach przeszacowania wpływających na wynik finansowy lub odniesionych na kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny w okresie sprawozdawczym,
- pochodnych instrumentach finansowych wykazywanych jako krótkoterminowe aktywa finansowe lub zobowiązania krótkoterminowe (informacje dotyczące zakresu i charakteru instrumentów, w tym istotnych warunków mogących wpłynąć na kwotę, termin i pewność przyszłych przepływów pieniężnych),
- zmianach w kapitale (funduszu) z aktualizacji wyceny obejmujących stan kapitału (funduszu) na początek i koniec okresu sprawozdawczego oraz jego zwiększeniu i zmniejszeniu w ciągu roku obrotowego.

Zakres informacji stanowiący dopełnienie informacji prezentowanych w bilansie wydaje się wystarczający przy założeniu, że uproszczenia nie wpłyną na rzetelny i jasny obraz sytuacji majątkowej i finansowej, a to będzie zależne od ilości i zakresu posiadanych przez jednostkę instrumentów finansowych.

Jednostki, które dobrowolnie lub obowiązkowo stosują wymogi ujęte w rozporządzeniu, są zobligowane do ujawnienia szczegółowych informacji na temat aktywów finansowych, zobowiązań finansowych oraz instrumentów kapitałowych. W dodatkowych informacjach i objaśnieniach dla wszystkich grup aktywów finansowych wykazanych w bilansie w aktywach trwałych i obrotowych oraz dla wszystkich zobowiązań finansowych wykazanych w bilansie jako długo- i krótkoterminowe, z podziałem według kategorii określonych w rozporządzeniu zamieszcza się m.in.:

- a) charakterystykę, ilość oraz wartość instrumentów finansowych, w tym opis istotnych warunków i terminów, które mogą wpływać na wielkość, rozkład w czasie oraz pewność przyszłych przepływów pieniężnych,
- b) opis metod, założeń przyjętych do ustalania wartości godziwej aktywów i zobowiązań finansowych wycenianych w takiej wartości, a w przypadku braku możliwości ustalenia wartości godziwej – przyczyny, dla których nie można wiarygodnie ustalić wartości godziwej tych aktywów,
- c) opis sposobu ujmowania skutków przeszacowania aktywów zaliczonych do kategorii dostępnych do sprzedaży,
- d) wartość wykazanych w bilansie instrumentów finansowych wycenianych w wartości godziwej, jak również odpowiednio skutki przeszacowania odniesione na kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny w okresie sprawozdawczym lub zaliczone do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego,
- e) zmiany w kapitale (funduszu) z aktualizacji wyceny w zakresie instrumentów finansowych,
- f) objaśnienie zasad wprowadzania do ksiąg rachunkowych nabytych instrumentów finansowych.

Ponadto ujmowane są wszystkie informacje dotyczące ryzyka związanego z posiadanymi instrumentami finansowymi.

Podsumowanie

Wprowadzenie odmiennych obowiązków sprawozdawczych dla różnych kategorii jednostek jest z pewnością rozwiązaniem słusznym, jednak skutkującym brakiem porównywalności informacji w zakresie instrumentów finansowych.

wych w jednostkach zaliczanych do kategorii małych podmiotów. Rozszerzenie katalogu jednostek zwolnionych z obowiązku stosowania rozporządzenia, które nakłada na jednostki liczne wymogi w zakresie klasyfikacji, wyceny oraz ujawnień, nie jest właściwym kierunkiem zmian z punktu widzenia odbiorców sprawozdań finansowych.

Literatura

- Kabalski P. (2015), *MSSF a ustawa o rachunkowości (17). Reguły i uzupełnienia*, „Rachunkowość”, nr 6.
- Mućko P. (2013), *Problemy wyceny bilansowej aktywów finansowych według krajowego prawa o rachunkowości*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 765, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 61.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Dz.U. 2008, nr 228, poz. 1508 z późn. zm.
- Sawicki K. (2014), *Podstawowe kierunki zmian w sprawozdaniach finansowych mikroprzedsiębiorstw według nowej dyrektywy Unii Europejskiej*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 827, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 69.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 o rachunkowości. Dz.U. 2013, poz. 330 z późn. zm.

THE PRINCIPLES OF RECOGNITION AND MEASUREMENT OF FINANCIAL INSTRUMENTS AFTER THE AMENDMENT OF THE ACCOUNTING ACT FROM 2015

Summary: Measurement and presentation of the entity is crucial for the implementation of the accounting's overarching principle: true and fair view of the economic and financial situation. The principles of measurement and presentation of financial instruments are considered as one of the most difficult problems of contemporary accounting. The aim of the article is to present the principles of measurement and recognition of the financial instruments in the financial statements which follow Polish accounting law regulations and take into account the amendments to the Accounting Act from 2015. The primary research method used in this study is the analysis applicable legislation in term of discussed problem.

Keywords: financial instruments, measurements, financial statements.